

**ZKUŠEBNÍ KOMISE PRO UČITELSTVÍ NA STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH  
NĚMECKÉ UNIVERZITY V PRAZE  
(KNIHY ZKUŠEBNÍCH PROTOKOLŮ)**

**1886 – 1945**

**Dílčí inventář**

Číslo inventáře: 142

Číslo evidenčního listu NAD: 57

Uspořádala: Jana Ratajová

Praha 2019

## OBSAH

VÝVOJ PŮVODCE ARCHIVÁLIÍ	3
VÝVOJ A DĚJINY ARCHIVNÍHO SOUBORU	4
ARCHIVNÍ CHARAKTERISTIKA ARCHIVNÍHO SOUBORU	4
TEMATICKÝ ROZBOR OBSAHU ARCHIVNÍHO SOUBORU	5
ZÁZNAM O USPOŘÁDÁNÍ ARCHIVNÍHO SOUBORU A SESTAVENÍ ARCHIVNÍ POMŮCKY	7
LITERATURA	7
INVENTÁRNÍ SOUPIS (KNIHY ZKUŠEBNÍCH PROTOKOLŮ A REJSTŘÍKY)	8

## VÝVOJ PŮVODCE ARCHIVÁLIÍ

Zkušební komise pro učitelství na gymnáziích byly založeny v souvislosti s thunovskými školskými reformami po roce 1848. Přeoranizován byl celý systém studia – filozofická fakulta byla postavena na roveň ostatním fakultám a první dva ročníky byly převedeny na gymnázia jako jeho poslední dva ročníky. Tyto změny si vyžádaly i důkladné změny v přípravě středoškolských učitelů. Středoškolští učitelé byli vzděláváni na filozofických fakultách, po vzniku fakult přírodovědeckých (v Praze roku 1920<sup>1</sup>) i na nich. První reforma týkající se přípravy gymnaziálních učitelů po roce 1848 přišla již roku 1849, kdy byl 30. 8. 1949 vydán provizorní zákon o zkoušení kandidátů gymnaziálního učitelství.<sup>2</sup> Zákon u kandidátů předepisoval maturitu na gymnáziu a tříleté univerzitní studium. Učitelská zkouška měla být komisionální a předpokládaly se i zkušební hodiny na gymnáziu. 3. 5. 1850 vydal tehdejší ministr školství Leo Thun-Hohenstein nařízení, jímž byly ve Vídni, Praze, Lvově a Innsbrucku zřízeny gymnaziální zkušební komise (Gymnasial-Prüfungskommissionen), které měly tyto komisionální zkoušky zajišťovat.<sup>3</sup>

Členy komisí byli obvykle vysokoškolští pedagogové, předsedu komise jmenovalo příslušné ministerstvo z jejich členů. Zkušební komise pro školy s německým vyučovacím jazykem vznikla rozdělením dosud jednotné komise roku 1871 (tedy ještě před rozdělením Karlo-Ferdinandovy univerzity na českou a německou). Materiály nerozdělené komise z let 1850–1871 jsou uloženy ve fondu Zkušební komise pro učitelství na gymnáziích Karlo-Ferdinandovy univerzity. Německá zkušební komise (název se měnil takto: do 1911 K. k. deutsche Prüfungs-Commission für das Lehramt an Gymnasien und Realschulen in Prag, 1911 K. k. deutsche Prüfungskommission für das Lehramt an Mittelschulen in Prag, od 20. let Deutsche wissenschaftliche Prüfungs-kommission für das Lehramt an Mittelschulen in Prag, po 1939 Wissenschaftliches Prüfungsamt für das Lehramt an höheren Schulen) fungovala při německé univerzitě až do roku 1945, kdy byla německá univerzita se zpětnou platností k 17. 11. 1939 zrušena.<sup>4</sup> V letech 1903–1916 fungovalo zvláštní oddělení pro zkoušky vyučujících pro dívčí lycea (zkoušení podle řádu z roku 1911 již nebyli oddělováni zvlášť), které má zachovaný zvláštní zkušební protokol. Během válečného období byla komise změněna na úřad, který měl dvě oddělení – jednak pro učitele v župě Sudety a jednak pro budoucí učitele na území protektorátu. Od roku 1942 byli německou komisí zkoušeni i kandidáti učitelství na školách s českým vyučovacím jazykem. Osobní složky těchto kandidátů jsou uloženy zvlášť a do fondu byly zařazeny dodatečně. Samotný zkušební řád se však nezměnil. Říšské ministerstvo školství (Reichsministerium für Wissenschaft, Erziehung und Volksbildung), pod které komise po roce 1939 spadala, vydávalo postupně různá nařízení, která měla postupně sjednotit vzdělávání ve všech obsazených územích, nicméně zkušebních řádů pro

<sup>1</sup> Nařízení vlády o rozdělení filosofických fakult obou pražských universit ze dne 24. 6. 1920 (č. 392 Sb. Z. a n.). Srv. Otto Placht – František Havelka, Předpisy pro vysoké školy republiky Československé, Praha 1932, s. 62.

<sup>2</sup> Zákon č. 380/1849 RGBI. Plné texty norem z doby do roku 1918 zde: <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/alex?aid=rgb&datum=1850&iv=1&size=45>; česká verze zatím nebyla digitalizována pro všechna léta, přehled zde: [http://alex.onb.ac.at/tab\\_rbo.htm](http://alex.onb.ac.at/tab_rbo.htm) (16. 2. 2019). K vývoji vzdělávání učitelů v monarchii, včetně příslušných zákonných norem srv. Gerald Grimm, Universitäre Lehrerbildung in Österreich. Zur Genese des pädagogischen Begleitstudiums für Lehrer an höheren Schulen von 1848 bis zur Gegenwart, In: Tertium comparationis 6 (2000) 2, S. 151–171.

([https://www.pedocs.de/volltexte/2011/2901/pdf/TC\\_2\\_2000\\_grimm\\_D\\_A.pdf](https://www.pedocs.de/volltexte/2011/2901/pdf/TC_2_2000_grimm_D_A.pdf); 14. 1. 2019).

<sup>3</sup> Gerald Grimm, Universitäre Lehrerbildung in Österreich, s. 154.

<sup>4</sup> Dekret Presidenta republiky z 18. 10. 1945: <http://ftp.aspi.cz/opispdf/1945/053-1945.pdf> (10. 1. 2019).

učitele v bývalém Československu se tyto změny příliš nedotkly.<sup>5</sup> Mezi členy komisí se vystřídal celá řada profesorů německé univerzity (přesné složení bylo od dvacátých let otiskováno v každoročně vydávaných seznamech osob – Personalstand).<sup>6</sup>

## VÝVOJ A DĚJINY ARCHIVNÍHO SOUBORU

Materiály německé zkušební komise pro učitelství na středních školách, která fungovala při pražské německé univerzitě (komise však byla jmenována ministerstvem školství), byly převzaty univerzitním archivem po roce 1945 v několika etapách,<sup>7</sup> nejdříve materiály mladší od roku 1911 do roku 1945, a to již v roce 1945. Starší spisy byly převzaty do archivu až roku 1950 spolu s materiály zrušené české komise. V následujících letech byly ještě přebírány z různých pracovišť filozofické a přírodovědecké fakulty UK domácí práce kandidátů. Naposledy byly domácí práce převzaty z Přírodovědecké fakulty UK roku 2012. Nejsou vyloučeny další přírůstky. Roku 2016 byly do fondu zařazeny osobní složky kandidátů učitelství škol s českým vyučovacím jazykem, kteří byli zkoušeni německou komisí v době okupace (těmto složkám odpovídá i zkušební protokol č. 15).

## ARCHIVNÍ CHARAKTERISTIKA ARCHIVNÍHO SOUBORU

Registratura komise byla základním způsobem tříděna již od doby svého vzniku, a to na základní skupiny akta všeobecná, korespondenci s ministerstvem, osobní složky kandidátů a knihy zkušebních protokolů.<sup>8</sup> Oddělena byla zřejmě i jednotlivá registraturní období (do roku 1911, z let 1911–1930 a mladší). Po převzetí do archivu zůstala zřejmě delší dobu neuspořádána. V devadesátých letech 20. století provedl základní uspořádání osobních složek a domácích prací kandidátů Tomáš Hokův, osobní složky byly sepsány,<sup>9</sup> bohužel domácí práce jsou doposud evidovány jen v neúplné kartotéce, která zřejmě vznikala postupně několik desetiletí. Při pořádání Tomášem Hokůvem byly odděleny materiály nerozdělené komise do roku 1871 a jsou uloženy ve zvláštním fondu (Zkušební komise pro učitelství na gymnáziích Karlo-Ferdinandovy univerzity). Osobní složky byly přemanimulovány a v současné době tvoří jedinou abecední řadu. Stejně tak tvoří jednotnou abecední řadu i domácí práce. V současné době je tedy fond rozdělen na pět částí:

1. Úřední knihy (knihy zkušebních protokolů a rejstříky k nim)
2. Kancelářské pomůcky (podací protokoly)
3. Osobní složky kandidátů
4. Domácí práce

<sup>5</sup> Věstník říšského ministerstva školství online zde:

[https://goobiweb.bbf.dipf.de/viewer/toc/991084217/1/LOG\\_0000/](https://goobiweb.bbf.dipf.de/viewer/toc/991084217/1/LOG_0000/) (18. 2. 2019).

<sup>6</sup> Personalstand der Deutschen Universität in Prag zu Anfang des Studienjahres ... uloženy ve fondu Úřední tisky Německé univerzity v Praze (<http://badatelna.eu/fond/162360/zaznam/924807/pdf/906560/>; 20. 2. 2019).

<sup>7</sup> Karel Kučera – Miroslav Truc, Archiv University Karlovy. Průvodce po archivních fondech, Praha 1961, s. 144–145.

<sup>8</sup> Karel Kučera – Miroslav Truc, Archiv University Karlovy, s. 145.

<sup>9</sup> Tomáš Hokův, Zkušební komise pro učitelství na středních školách Německé univerzity v Praze, 1879–1945. Manipulační seznam druhého typu, s. 116, ev. č. 60.

## 5. Spisový materiál

V rámci digitalizačního projektu „Studenti pražských univerzit 1882–1945“<sup>10</sup> byly v případě německé zkušební komise digitalizovány právě zkušební protokoly, které obsahují základní informace o zkoušeném i o průběhu zkoušek. Zachovalo se celkem 15 knih zkušebních protokolů, které jsou sepsány v této pomůcce. Sepsány zde jsou i rejstříky k těmto zkušebním protokolům.

Fyzický stav archiválií odpovídá stáří písemností a způsobu uložení – dlouhou dobu nebyl aktový materiál uložen v kartonech, takže došlo v některých případech k zašpinění, zohýbání listů apod. Nicméně veškerý materiál, včetně knih, je v současné době uložen v kartonech ve stabilních podmínkách a významné poškození už nehrozí.

### TEMATICKÝ ROZBOR OBSAHU ARCHIVNÍHO SOUBORU

Již provizorní zkušební zákon z roku 1849 (č. 380/1849 RGBL.)<sup>11</sup> počítal s důkladným prověřením teoretických znalostí kandidátů prostřednictvím ústních a písemných zkoušek. Definitivní zákon o zkouškách kandidátů učitelství na gymnáziích z 24. 6. 1856 (č. 143/1856 RGBL.)<sup>12</sup> ustanovuje vedle studia odborných předmětů i vzdělání didaktické a pedagogické (to vše v rámci povinného tříletého studia na univerzitě). Zkušební obory byly rozděleny na několik oblastí: klasickou filologii, dějepis a zeměpis, matematiku a přírodní vědy. Filozofie mohla být zkoušena pouze spolu s jednou z předešlých třech skupin, podobně měl být německý jazyk a literatura, popřípadě jiný zemský jazyk a literatura, zkoušen jen společně s latinou a řečtinou. Část aprobace mohla být omezena jen na nižší gymnázium (např. německý jazyk pro celé gymnázium spolu s latinou a řečtinou pouze pro nižší gymnázium). Zkouška měla 4 části: domácí práce, klauzurní práce, ústní zkoušku a zkušební výuku.<sup>13</sup>

Zkušební řád z roku 1897 (nařízení ministerstva kultu a vyučování z 30. 8. 1897, č. 220 RGBL.)<sup>14</sup> ustanovoval, že k vykonání učitelské zkoušky jsou třeba 4 roky univerzitního studia (kandidát se mohl přihlásit po absolvování sedmi semestrů, během 8. semestru), pro přírodovědné předměty (matematiku, chemii, fyziku) mohlo být započítáno i studium na technice, pro výuku kreslení a deskriptivní geometrie bylo přímo vyžadováno. Ke zkoušce bylo požadováno také předchozí studium filozofie (zejména psychologie, která do filozofie tehdy spadala), pedagogiky, vyučovacího jazyka (tedy v českých zemích češtiny nebo němčiny) a samozřejmě také studium předmětů aprobace, což mělo být doloženo vysvědčením o kolokviích (víceemě dnešní zkoušky), popř. vysvědčením o práci v příslušném semináři.

Samotná zkouška se skládala ze tří částí – písemné práce domácí, písemné práce klauzurní (psané ve vymezeném čase v den zkoušky) a ústní zkoušky. Písemná domácí práce byla psána z předmětu hlavního (kombinace hlavních a vedlejších předmětů byly taxativně vypočteny přímo v zákonné normě), popř. ze všech hlavních předmětů (zkouška z hlavního předmětu opravňovala

<sup>10</sup> <http://is.cuni.cz/webapps/archiv/public/?lang=cs> (16. 1. 2019).

<sup>11</sup> Plné texty norem z doby do roku 1918 zde: [http://alex.onb.ac.at/rgb\\_info.htm](http://alex.onb.ac.at/rgb_info.htm) ; česká verze zatím nebyla digitalizována pro všechna léta, přehled zde: [http://alex.onb.ac.at/tab\\_rbo.htm](http://alex.onb.ac.at/tab_rbo.htm) (16. 2. 2019).

<sup>12</sup> Definitives Gesetz über die Prüfung der Candidaten des Gymnasiallehramtes.

<sup>13</sup> 143/1856, §11. <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/alex?aid=rgb&datum=1856&size=45&page=609> (16. 1. 2019).

<sup>14</sup> <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/alex?aid=rbo&datum=1897&size=45&page=1345> (24. 9. 2018).

k výuce na celém gymnáziu, aprobace z předmětu vedlejšího pak pouze k vyučování na nižším gymnáziu). Témata písemných prací zadávala komise, popřípadě mohly být odevzdány již schválené doktorské (disertační) práce nebo nějaké jiné větší vědecké práce – rozhodnutí o jejich schválení náleželo členům komise. Na sepsání domácí práce měl kandidát tři měsíce (tato lhůta mohla být prodloužena, nejvýše ovšem o další tři měsíce). Práce klauzurní byla psána z každého předmětu aprobace. V případě aprobace z živých jazyků či latiny měla být jedna klauzurní práce psána v příslušném jazyce. V některých případech mohla mít klauzurní práce laboratorní charakter (chemie). Ústní zkouška se konala především z oborů aprobace a pak z německého a vyučovacího jazyka, pokud nebyly obory aprobace. Dílčí reforma z roku 1911<sup>15</sup> změnila název komise – komise se stala obecnou pro učitelství na středních školách – a zároveň zavedla povinnost zkoušek pro učitele na všech druhých gymnáziích, reálkách i dívčích lyceích.

Roku 1930 došlo k zásadním změnám v organizaci státních zkoušek (výnos Ministerstva školství a národní osvěty ze dne 8. 10. 1930).<sup>16</sup> První státní zkouška byla předepsána již v průběhu studia, nejméně po třech absolvovaných semestrech. Byla předepsána z vyučovacího jazyka (pokud nebyl součástí aprobace) a z předmětů aprobace (skupiny předmětů byly taxativně vymezeny, např. vyučovací jazyk a další živý jazyk, matematika a chemie, jazyk latinský a dějepis). Zkouška z předmětů aprobace byla obvykle ústní (ale u některých předmětů – např. u kreslení – se připouštěla klauzurní práce), z vyučovacího jazyka měla část ústní a písemnou.

Druhá státní zkouška mohla být vykonána nejdříve po osmém semestru, a to nejdříve tři semestry po absolvování první státní zkoušky. Při žádosti o zkoušku musel žadatel podat doklad o absolvování sedmi semestrů a být zapsán nejméně v osmém semestru. V případě zahraničního studia na srovnatelných vysokých školách mohly být započteny nejvýše dva (u žadatelů o aprobaci z živých jazyků pak čtyři) semestry. Součástí druhé zkoušky byly písemné domácí práce (z obou předmětů), jejichž témata zadávala komise, ale jako domácí práce mohla být přijata i aprobovaná disertační práce (pokud měl adept učitelské kariéry již doktorský titul), popř. jiná vědecká práce. Na vyhotovení domácí práce měl adept tři měsíce, tato lhůta však mohla být prodloužena. Po schválení práce se přihlásil kandidát ke klauzurním písemným zkouškám, po kterých následovala zkouška ústní. Požadavky ke státním zkouškám byly ve zkušebním řádu poměrně přesně vymezeny včetně rozsahu zkoušené látky či počtu absolvovaných cvičení apod. O celém průběhu řízení, tj. od podání žádosti o připuštění ke zkoušce po absolvování, byl veden spis pro každého kandidáta, tyto spisy tvoří podstatnou část zachovaného archivního materiálu (tzv. osobní složky).

Dochovaný písemný materiál lze rozdělit na pět základních částí: za prvé jsou to zkušební protokoly kandidátů učitelství na středních školách, kam byl zapisován každý, kdo byl připuštěn k učitelské zkoušce, evidován je průběh zkoušky i konečný výsledek, tedy získání učitelské aprobace, za druhé jsou to původní kancelářské pomůcky, za třetí osobní složky zkoušených, které byla komise povinna vést (obsahují výkaz o průběhu státní zkoušky, často také další materiály: klauzurní práce, životopis, doklady o předchozím studiu apod.), za čtvrté jsou to domácí práce zkoušených, a za páté spisový materiál, který nenáleží k osobním složkám (různé statistiky, výkazy apod.). Osobní složky i

---

<sup>15</sup> Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ze dne 15. 6. 1911 o tom, kterak se nabývá způsobilosti učitelské pro střední školy (včetně dívčích lyceí), č. 117 RGBI. (<http://alex.onb.ac.at/cgi-content/alex?aid=rbo&datum=1911&size=45&page=461>) (18. 2. 2019).

<sup>16</sup> Zkušební řád pro učitele škol středních srv.: Otto Placht – František Havelka, Předpisy pro vysoké školy Republiky Československé, Praha 1932, s. 1835–1870.

domácí práce jsou řazeny abecedně a byly uspořádány v průběhu devadesátých let (viz předchozí kapitola). V rámci digitalizačního projektu „Studenti pražských univerzit 1882–1945“ byly v případě německé zkušební komise digitalizovány zkušební katalogy, které obsahují základní informace o zkoušeném i o průběhu zkoušek. Zachovalo se celkem 15 knih zkušebních protokolů. Prvních sedm (inv. č. 1–7, původní čísla I – VII) jsou zkušební protokoly zkoušených podle starého zkušebního řádu. Protokoly se zachovaly od roku 1886. Starý zkušební řád byl roku 1930 nahrazen novým, nicméně ti studenti, kteří začali studovat před akademickým rokem 1930/31, skládali zkoušky podle starého studijního řádu.<sup>17</sup> Z toho důvodu končí poslední, sedmá, kniha zkušebních protokolů až rokem 1941. Knihy č. 8 – 11 jsou zkušební protokoly 1. Státní zkoušky podle nového studijního řádu, knihy č. 12 – 13 jsou zkušební protokoly 2. Státní zkoušky. Kniha č. 14 je knihou zkušebních protokolů pro učitelství na dívčích lyceích pro léta 1903–1916, kdy byly tyto zkoušky vedeny zvlášť, a poslední 15. kniha eviduje zkoušené pro školy s českým vyučovacím jazykem, jejichž zkoušky probíhaly v letech 1942–1945 také pod dohledem původně pouze německé zkušební komise (z důvodu uzavření českých vysokých škol). Evidovány jsou i dva rejstříky ke zkušebním protokolům.

#### ZÁZNAM O USPOŘÁDÁNÍ ARCHIVNÍHO SOUBORU A SESTAVENÍ ARCHIVNÍ POMŮCKY

Zkušební protokoly byly digitalizovány a zpracovány v rámci projektu Studenti pražských univerzit 1882–1945 v průběhu let 2016–2018. Roku 2019 byl sepsán tento dílčí inventář – zpracovala Jana Ratajová.

#### LITERATURA

ALEX. Historische Rechts- und Gesetzestexte Online (<http://alex.onb.ac.at/>; 17. 1. 2019).

Gerald Grimm, Universitäre Lehrerbildung in Österreich. Zur Genese des pädagogischen Begleitstudiums für Lehrer an höheren Schulen von 1848 bis zur Gegenwart, In: *Tertium comparationis* 6 (2000) 2, s. 151–171.

([https://www.pedocs.de/volltexte/2011/2901/pdf/TC\\_2\\_2000\\_grimm\\_D\\_A.pdf](https://www.pedocs.de/volltexte/2011/2901/pdf/TC_2_2000_grimm_D_A.pdf); 14. 1. 2019)

Tomáš Hokův, Zkušební komise pro učitelství na středních školách Německé univerzity v Praze, 1879–1945. Manipulační seznam druhého typu, s. 116, ev. č. 60.

Karel Kučera – Miroslav Truc, Archiv University Karlovy. Průvodce po archivních fondech, Praha 1961.

Otto Placht – František Havelka, Předpisy pro vysoké školy republiky Československé, Praha 1932.

Sammlung von Gesetzen und Verordnungen für die Deutsche Universität in Prag. Prüfungsordnung für das Lehramt an Mittelschulen, Prag 1932.

---

<sup>17</sup> Srv. Otto Placht – František Havelka, Předpisy pro vysoké školy, s. 1835.

INVENTÁRNÍ SOUPIS (KNIHY ZKUŠEBNÍCH PROTOKOLŮ)

<b>SIGNATURA</b>	<b>ČÍSLO KNIHY</b>	<b>OBSAH</b>
<b>1//1</b>	1.	Kniha zkušebních protokolů sv. I (18. 1. 1886 – 10. 7. 1905)
<b>1//2</b>	2.	Kniha zkušebních protokolů sv. II (14. 10. 1905 – 29. 1. 1910)
<b>1//3</b>	3.	Kniha zkušebních protokolů sv. III (13. 2. 1910 – 16. 9. 1914; 29. 10. 1931 – 18. 4. 1932)
<b>1//4</b>	4.	Kniha zkušebních protokolů sv. IV (17. 1. 1914 – 23. 6. 1927)
<b>1//5</b>	5.	Kniha zkušebních protokolů sv. V (23. 6. 1927 – 29. 10. 1931)
<b>1//6</b>	6.	Kniha zkušebních protokolů sv. VI (25. 4. 1932 – 31. 5. 1935)
<b>1//7</b>	7.	Kniha zkušebních protokolů sv. VII (24. 6. 1935 – 17. 4. 1941)
<b>1//8</b>	8.	Kniha zkušebních protokolů sv. I (Nový zk. řád), 1. státní zkouška (12. 9. 1932 – 25. 1. 1934)
<b>1//9</b>	9.	Kniha zkušebních protokolů sv. II (N), 1. SZK (25. 1. 1934 – 1. 9. 1935)
<b>1//10</b>	10.	Kniha zkušebních protokolů sv. III (N), 1. SZK (1. 9. 1935 – 9. 9. 1938)
<b>1//11</b>	11.	Kniha zkušebních protokolů sv. IV (N), 1. SZK (10. 9. 1938 – 10. 7. 1940)
<b>1//12</b>	12.	Kniha zkušebních protokolů sv. I (N), 2. SZK (5. 3. 1934 – 22. 10. 1939)
<b>1//13</b>	13.	Kniha zkušebních protokolů sv. II (N), 2. SZK (18. 10. 1939 – 27. 2. 1945)
<b>1//14</b>	14.	Kniha zkušebních protokolů – učitelství na dívčích lyceích (2. 2. 1903 – 23. 9. 1916)
<b>1//15</b>	15.	Kniha zkušebních protokolů – učitelství na středních školách s českým vyučovacím jazykem (28. 5. 1942 – 11. 3. 1945)
<b>1//16</b>	16.	Rejstřík ke zkušebním protokolům – starý zkušební řád (1886–1935)
<b>1//17</b>	17.	Rejstřík ke zkušebním protokolům – nový zkušební řád (1932–1944)



Název archivu: Archiv Univerzity Karlovy

Název archivní pomůcky: Zkušební komise pro učitelství na středních školách  
Německé univerzity v Praze (knihy zkušebních protokolů)

Časové rozpětí fondu: 1886–1945

Značka fondu: ZKG NU

Počet inventárních jednotek: 17

Počet evidenčních jednotek: 17 (15 úředních knih, 2 rejstříky)

Rozsah v bm: 0,74 bm

Místo uložení: ÚDAUK

Stav ke dni: 19. 2. 2019

Fond uspořádala: Jana Ratajová

Inventář sestavila a úvod napsala: Jana Ratajová

Počet stran inventáře: 9 (z toho 6 úvod)

Počet exemplářů: 3

Inventář schválil: Petr Cajthaml